

Tabernaklet den 3 sept. 2017

**Bästa tänkbara nyheter
(Markus 1:1-8)**

Får jag berätta för dig om en ung man som hamnade i ett mycket besvärande, pinsamt för att inte säga traumatiskt läge i livet.

Det började så bra.

Han blev utsedd att följa med apostlarna Paul och Barnabas på den första missionsresan.

Det måste ha varit en spännande utmaning.

De gav sig iväg från Antiokia till Cypern där en hel del omvälvande saker ägde rum.

Sedan avseglade de till Perge på nuvarande Turkiets sydkust.

Men där lät denne unge man förstå att han inte ville följa med längre.

Möjligen greps han av hemlängtan

I vilket fall lämnade han apostlarna och tog sig tillbaka hem till Jerusalem.

Möjligen greps han av hemlängtan.

Några år senare, när Paulus och Barnabas skulle ge sig ut på ännu en missionsresa ville Barnabas återigen ta med sig den unge mannen som medhjälpare, men Paulus ansåg det helt uteslutet.

Han svek oss ju på förra resan, menade Paulus. En sådan kan vi inte lite på.

Han är för vek för de påfrestningar som resandet och arbetet för med sig.

Twisten mellan Paulus och Barnabas blev så allvarlig att de gick skilda vägar.

Kanske den unge mannen hörde hur de båda apostlarna tvistade med varandra angående honom.

När han fick höra beslutet måste han ha känt sig väldigt pinsamt och utdömd.

Paulus tog i stället med sig Silas och for.

Barnabas, däremot, kunde bara inte överge den unge mannen i detta känsliga läge, utan tog honom med sig till sina hemtrakter på Cypern.

Vad ska det bli av honom efter att ha blivit ratad på det där sättet?

Gud var med Paulus och Silas på den nya resa, men Gud var också med Barnabas och den unge mannen i hans tilltufsade skick.

Det Barnabas gjorde för honom den där dagen kom att få oanat stora konsekvenser ända in i vår tid.

Han kom att mogna och utvecklas så att när Paulus över 15 år senare sitter i Roms fängelse i väntan på sin dödsdom skriver han ett sista brev till sin andlige son Timotheos och ber honom komma till Rom och ta en viss Johannes Markus med sig

eftersom **”han är till god hjälp i min tjänst”**

(2 Tim 4:11)

Men varken Paulus, Barnabas och allra minst Johannes Markus kunde ana att just han skulle bli en av världens mest lästa författare under de följande 2000 åren och att han skulle bli oss till tjänst här idag.

Det var nämligen han som skrev det evangelium som fått sitt namn efter honom.

Enligt tidiga uppgifter i kyrkohistorien kom Markus att bli aposteln Petrus följeslagare och Markusevangeliet tros därför vara ett koncentrat av Petrus egen undervisning om Jesus.

Det handlar alltså om ögonvitnesskildringar.

Markus befann sig troligen i Rom när han skrev sitt evangelium och riktade sig inte till judar utan till troende och icke-troende hedningar.

Markus skriver om Jesu häpnadsväckande gärningar likt en modern reporter i rappa, löpande avsnitt.

Ett kortfattat men mycket händelserikt evangelium.

Det har lämpat sig bra som en första introduktion om Jesus och har därför varit den första bibelbok man valt att översätta till andra språk.

Enligt Wycliffe bibelöversättare är Markus den mest översatta boken i världen. Ingen annan bok är översatt till så många språk.

Tillhör du dom som känner dig lite värdelös i Guds rike?
Du kanske t.o.m. känner dig som en svikare, precis som Markus gjorde.

Gud har inte övergett dig. Han är inte färdig med dig. Inte med någon av oss.

Så fatta mod!

Markus går rakt på sitt ämne, v.1

”Här börjar evangeliet om Jesus Kristus, Guds Son.”

Härmed är huvudpersonen presenterad
Ordet evangelium betyder goda och glada nyheter som har att göra med Jesus Kristus, Guds Son.

Namnet **Jesus** betyder ”Herrens frälsning”
En Frälsare ska presenteras.

Titeln **Kristus** betyder ”den Smorde” dvs.
Gud utvalde Messias, syftande på den **Konung** som enligt GT:s löften skulle komma.

Samtidigt är han **Guds Son**, dvs. sann Gud kommen i mänsklig gestalt.

Det som Markus nu ska sägas om honom innebär **bästa tänkbara nyheter** för hela människosläktet, för att inte säga för hela universum.

Den 9 maj 1945 utbröt en lättnadens jubel och oerhört starka glädjescener över hela världen.

Det fruktansvärda andra världskriget hade kommit till ett slut. Fred skulle nu stiftas.

De goda nyheterna om Jesus Kristus innebär en ännu större glädje och en ännu större seger för en plågad mänsklighet.

Markusevangeliet presenterar människan Jesus Kristus som genom sina gärningar bevisar sig vara Guds Son och som kommit för att bryta sjukdomens och lidandets bojar,

ja, för att besegra själva döden och slutligen befria hela skapelsen från förgängelsen bojar genom att lida korsets död till försoning och syndernas förlåtelse.

Det kan inte finnas några bättre, större eller härligare nyheter än de som handlar om Jesus Kristus, Guds Son.

Markus är full av iver att få berätta dem. Han börjar med det enda GT-citatet i Markusevangeliet. Han riktar sig ju inte till judiska läsare.

Se, jag sänder min budbärare framför dig, och han ska bereda vägen för dig.

En röst ropar i öknen: Bana väg för Herren, gör stigarna raka för honom!

Uppfattningen om att ankomsten av en ny kung skulle kungöras av en bemyndigad förelöpare fanns också i den romerska världen.

Folket måste uppmärksammas på att en ny kung var på väg så att de kunde göra sig väl förberedda på hans ankomst.

Den väg som kungen väntades komma på skulle vara lättframkomlig och fri från hinder.

Därför säger profeten Jesaja om den

kommande häroldens uppgift:

En röst ropar:

**Bana väg för Herren genom öknen,
gör en jämn väg i ödemarken för vår
Gud!**

**Alla dalar skall höjas,
alla berg och höjder sänkas.
Oländig mark skall jämnas
och branter bli till slätt.**

(Jes 40:3-4)

För det judiska folket var profetians
uppfyllelse bästa tänkbara nyheter,
för det innebar en efterlängtd befrielse från
fångenskapen i Babel.

Men man insåg också ett längre perspektiv
som pekade fram emot Messias ankomst,
då han, den högste av alla kungar skulle
komma och föra in en helt ny tidsepok i
historien,
ett rike av fred och rättvisa över hela jorden.
Men nu hade 400 år gått sedan den siste av

GT:s profeter utlovat detta.

Hade Gud glömt sina löften?

400 år av profetisk tystnad.

Misströstat och uppgivenhet spred sig bland
folket.

Dessutom:

Roms hårda hand höll folket i sitt grepp.

Hos det andliga ledarskapet fanns
korruption och moraliskt förfall.

Andligt mörker rådde och tiden bara gick,
det ena århundradet efter det andra.

Men så plötsligt börjar folk prata om en röst
som en röst som börjar ljuda, inte på
templets förgårdar, inte på Jerusalems
gator, men ute i Judéens öken.

Ryktet spred sig snabbt.

En profetröst ljuder igen.

En djärv förkunnares röst,

Johannes döparens röst.

Gud hade kallat honom ut i öknen för att

förverkliga hans livsuppgift,
att bereda vägen för Herren.

Johannes var inte bunden av några
mänskliga intressegrupper.

Han var helt fri.

Hans enda ambition var att fullborda sitt
gudagivna uppdrag.

Han visste vad timmen var slagen.

Han var helt orädd för det mänskliga rikets
myndigheter och makt.

Han visste att Guds rike var i annalkande.

Han uppträdde inte i någon prästerlig skrud
eller i fina kläder,
utan i en enkel klädnad av kamelhår med ett
läderbälte om livet.

Vilken kontrast till dagens glassiga TV-
predikanter eller till den överdådiga ytstyrelse
som många kyrkotraditioners ämbetsmän
bär.

Hans mat var lika enkel och bestod av

gräshoppor och vildhonung. Men proteinrikt
och gott.

Hans röst började eka i den annars så tysta
öknen.

Ett väckelserop ljuder som sätter hela folket
i rörelse.

I tusentals vandrade man ut till
ökenområdena omkring Jordanfloden några
mil sydöst om Jerusalem.

Johannes såg sig själv lät sig inte smickras
av skarorna som kom.

Han lät inte bygga något storslaget
konferenscenter med 2000 sittplatser.

Han såg sig själv som bara en röst,
som ett instrument i Guds hand.

Han var inte imponerad av sin egen person
men helt gripen av det budskap han hade
att förmedla om honom som skulle komma.

Han var upprörd över folkets andliga

blindhet och likgiltighet.

Han såg hur massorna gick där obekymrade om sitt andliga tillstånd och ovetande om att den store Konungens ankomst var nära.

Han brann för sin uppgift att skaffa ett folk som var förberett för hans ankomst.

De måste väckas ur sin andliga sömn.

Kraftigt och klart ekade budskapet fram genom öknen.

Med knivskarp skärpa manade han till omvändelse från synden och till att låta döpa sig som en bekräftelse på sinnesändring och syndernas förlåtelse.

Folk fångslades av denne enkle predikant. De kände sig träffade av auktoriteten och allvaret i hans förkunnelse.

En andlig väckelse var på gång. Inga annonspelare längs Jerusalems eller

ute efter vägarna gjorde reklam för den nye profeten.

Ingen musik utlovades. Ingen kör.

Inga uppmaningar i landets synagogor.

Allt sådant var helt överflödigt.

Alla förman att här var en man med ett budskap från Gud.

Det var som om det jäste i hela landet.

Ingen varken ville eller kunde stanna hemma.

Det var som om osynliga band drog dem ut i vildmarken för att höra honom.

Stora skaror strömmade ut från städer och byar och ut genom Jerusalems portar.

Hantverkare lade ifrån sig sina redskap, fiskare vek ihop sina nät

kvinnor lämnade sina kök och matbestyr

bönder lämnade plogen och husdjuren

skriftlärda lämnade sina studiekammare

romerska soldater lade ifrån sig sina vapen.

Alla rörde sig med iver bort genom Judas

öken i riktning mot Jordanflodens stränder för att höra denne märklige profet. Ingen förblev oberörd inför hans budskap.

Vilken besynnerlig men attraktiv kombination av auktoritet och ödmjukhet! Vilket intryck han gjorde!

Det var omöjligt att skaka av sig hans budskap.

Det uppstod vad man gammalmodigt språk brukade kalla för "syndanöd".

Folk började fråga vad dom skulle förändra i sina liv för att vara redo för Konungens ankomst och de fick utmanande svar av Johannes döparen och i massor lät man döpa sig som en bekräftelse på sin omvändelse.

En del trodde t.o.m. att han var Messias. Men han avvisade alla sådana föreställningar genom att rikta uppmärksamheten på honom som skulle komma efter honom:

**Jag är bara rösten som ropar i öknen:
Gör vägen rak för Herren!**

Den som kommer efter mig är starkare än mig och större än mig och han var före mig. Han existerade innan jag fanns.

Jag är inte ens värdig att böja mig ner och knyta upp hans sandalremmar.

Det är helt på sin plats att **"han blir större och jag mindre."**

"Jag döper er med vatten, men han skall döpa er i den helige Ande."

Vattendopet i sig åstadkommer ingen förvandling, men han som kommer efter mig han skall döpa i helig Ande, alltså med den kraft som föder på nytt och förvandlar ditt inre.

Så en dag hände det som fullbordade

Johannes döparens uppdrag.

En snickarson från Nasaret tränger sig fram till Johannes genom folkskaran och ber att få bli döpt.

Johannes inser vem han är och utropar:

”Se Guds Lamm som tar bort världens synd!”

När han blivit döpt och stiger upp ur vattnet sänker sig den helige Ande ner över honom och en röst från himlen säger:

”Denne är min son, den älskade. I honom har jag min glädje”

Guds Son går in i sin gärning från denna stund går han mot korset där han tre år senare skulle ge sitt liv till lösen som ett oskyldigt offerlamm.

Bästa tänkbara nyheter handlar om honom och det han gjort för dig och för mig, ja, för en hel värld.

Är nyheterna om Jesus kära nyheter också

för dig?

Eller är han en fortfarande en främling för dig?

Genom sin orädda förkunnelse blev Johannes gripen och kastad i fängelse. Han hade nämligen vågat tillrättavisa självaste Herodes för att tagit till sig sin brors hustru, Herodias, som senare såg till att Johannes blev halshuggen.

Hatet från dem som inte ville ödmjuka sig utan som enbart tog anstöt av hans förkunnelse kom att kosta honom hans eget huvud.

Men johannesrösten har inte försvunnit. Den har ljudit genom århundradena och gör sig gällande även här idag.

För ett par år sedan ville Tobias Hedlund ha

hjälp med att göra en sång om
omvändelsens nödvändighet.

Kanske Johannes döparen skulle säga
något liknande detta idag.
Låt den helige Ande pröva ditt hjärta

VÄND OM!

Från självisk beräkning och falskhet
från inbiten snålhet och njugghet – vänd om!

Från skumma affärer och inlindad lögn
från begär efter makt och kontroll - vänd om!

Från jakt efter tomhet och vind – vänd om!
från kärlek till oärlig vinst – vänd om!

Från hårda och sårande ord – vänd om!
från skvaller och svekfullt förtal – vänd om!

Från falskhet och fjäskande ord - vänd om!
från avund och sårande skämt - vänd om!
Från dömande ord och förhastad kritik

från missunnsamhetens småaktighet - vänd
om!

Från orenhet, trolöshet, svek – vänd om!
från feghet, stolthet och högmod – vänd om!

Från allt som ditt samvete dömer
från det som du inser är fel - vänd om!

Från likgiltighet inför andras behov
från upptagenhet med dig själv - vänd om!

Vänd om innan Rättvisan dömer
och inga ursäkter hjälper mer
Vänd om medan Nåden gäller
och förlåtelsens gåva kan ge